

hvert Offer, som gjør det tydeligt for den øvrige Del af Verden, at skulle vi blive overfaldne, ville vi ikke byde os uden efter en Kamp, og at vi ville ordne vort Hus saaledes, at naar der engang igjen indtræder en blodig Konflikt i Europa, vi da ere i Stånd til at hævde vor Selvbestemmelsesret, vælge det Parti, vi ville tage, eller forsvare vor Neutralitet, og ikke blive af de Store betragtede som en Pjalt, som de finde paa deres Vel, og som de kunne lade ligge eller sparke til, alt efter deres Lume. Det var dette Sted, jeg sigtede til; jeg antager, at det vil findes at være i Overensstemmelse med, hvad jeg før udtalte, og at dette altsaa var korrekt.

Formanden: Der er endnu indtegnet 5 Talere, saaledes at Forhandlingen ikke vil kunne bringes til Ende i Dag. Jeg skal derfor afbryde Forhandlingen.

Med Skrivelse af Dags Dato fra Landstingets Formand har jeg modtaget „Forflag til Lov om Valgene til Lagthinget“ og „Forflag til Lov om Udnævnelsen af Retsvidner paa Færøerne m. v.“ i den Form, hvori disse Lovforslag ere vedtagne af Landstinget, med Anmodning om her at forelægge dem. Forelæggelsen sker herved, og Exemplarer af Lovforslagene ere ombelte.

Med Folkethingetsmanden for Sørs Amts 4de Valgfreds (Holkstein-Holksteinborg) er der indbragt et Andragende fra i Naade afskediget Premierlieutenant Henning Christoph Friederich Holkstein om en aarlig Understøttelse, hvilket Andragende efter den ærede Folkethingetsmands Begjæring vil blive overgivet til Finantsudvalget.

Næste Møde vil blive afholdt i Morgen, Onsdag, Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Forskættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Hærens Ordning.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Søværnets Ordning.

Mødet hævet Kl. 5-20 Min.

Tre og tredivte Møde.

Onsdagen den 22de Januar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Efter forrige Møde er ombdelt en Betænkning af Landstingets Udvalg over „Forflag til Lov om Landdistrikters Indlemmelse i Kjøbstæderne“.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Forskættelse af første Behandling af „Forflag til Lov om Hærens Ordning“.

Thorup: Det Forflag, som vi i de to foregaaende Dage havde og i Dag skulle drøfte, er jo et Forflag, som vi ifølge Loven om Hærens Ordning af 6te Juli 1867 § 186 vidste maatte fremkomme i denne Samling, men hvad vi derimod ikke vidste, var, hvorledes et saadant Forflag fra Regeringens Side vilde komme til at se ud. Jeg havde tænkt mig, at den høitagtede Regering havde indset, at det at anvende $\frac{1}{3}$ af Statens Indtægter til vort Forsvarsvæsen, saaledes som vi nu gjøre, i Længden vilde overstige Landets Gøner og Kræfter og hæmme andre i Henseende til Landets Udvikling nyttige Formaal. Ligeledes havde jeg tænkt mig, at den høitagtede Regering havde taget Hensyn til de forskjellige Kjøster, der havde lydt rundt omkring i Folket, og som ikke kunne være fremmede for den, nemlig Kjøsterne om, at de Udgifter, vi hidtil have haat til vort Forsvarsvæsen, vare for store i Forhold til vor Gøne og vore Kræfter. Det kan derfor ikke undre Noget, at jeg blev ikke lidet overrasket, da den høitærede Minister forelagde sit Lovforslag, og da jeg senere gjennemleste det, idet jeg derved saae, at den høitagtede Regering ikke alene er bleven stående ved de hidtilværende Udgifter, men endog har overskredet dem i en betydelig Grad; den høitagtede Regering har jo gjort Regning paa, at Udgifterne ved den fremtidige Ordning ville overstige de nuværende Udgifter med omtrent et Par Hundrebetusinde Rigsdaler. Jeg tror nu ikke, jeg behøver at være Profet for i Dag at spaa, at, dersom Lovforslaget bliver vedtaget i den Form, hvori det er forelagt os, da vil det om saa Nar vise sig, at Udgifterne ville overstige de nuværende Udgifter med en halv, ja maaste med en hel Million Rigsdaler. Under søger man nu, hvad det i Grunden er, der forhøjer Udgifterne ved den fremtidige Ordning, og spørger man, om det er det, at man vil indføre den almindelige Vernepligt i videre Udstrækning, eller at man vil vaabeneve mere Mandskab end tidligere, vil man se, at det ikke er den Vel, man er gaaet, hvorimod man netop er gaaet den modsatte Vel, idet man vil udlade at indkalde Militærarbejdere,